Ч. 106 (13.651). Львів, четвер 26. квітня 1934.

Pocztowe opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Важні наради про Закарпаття у Празі.

Чеська преса повідомляє, що мин. тижня відбулися у Празі важні наради в справі Закарпаття, на які чсл. уряд покликав телефонічно през. краю Розсипаля. Розсипаль був на послуханні у през. Масарика і конферував з премієром Малипетром, міністром внутр. справ Черним та міністром освіти д-ром Крчмаржем. Після того през. Розсипаль брав теж участь у засіданні ради міністрів, присвяченому справам Закарпаття. На тому засіданні радили м. ін. про поїздку міністрів д-ра Бенеша, Годжі і Черного на Закарпаття. Чи і які рішення приняла рада міністрів у справі Закарпаття, чеська преса не подає.

Крівава масакра над Дністром.

БУКАРЕШТ. 24. 4. ПАТ. На Великдень улаштували большевики кріваву масакру свому населенню над румунським кордоном. У ночі з 7. на 8. квітня ц. р. у церквах у Румунії відбувалися торжественні богослуження. Спів і звук дзвонів стягнув теж на більшовицький кордон багато населення, яке на колінах горяче молилось. Нагло надіхав відділ більшовицьких кіннотчиків, які скорострілами постріляли всіх селян, що не могли втічи.

Мін. Барту у марш. Пілсудського.

ВАРШАВА. 24. 4. ПАТ. До Бельведеру прибув мін. Барту в товаристві французького амбасадора Ляроша, мін. Бека і державного підсекретаря Шембека, де мав нараду з марш. Пілсудським.

Текст японської декларації.

ЛЬОНДОН. 24. 4. ПАТ. Географічне положення, спеціяльний світогляд і становище Японії в китайських справах часто не гармонізують у всіх подробицях з політикою інших держав. Японія мусить напружити свої зусилля, щоби виповнити своє післанництво та вивязатись з належної відповідальности в східній Азії. Японія змушена була покинути Лігу Націй, бо не могла погодитись з Лігою у засадничих справах як вдержати мир на Далекому Сході. Відокремлене становище Японії щодо Китаю випливає з географічного положення та післанництва Японії. Японія мусить самостійно діяти беручи на себе повну відповідальність за вдержання миру і ладу в східній Азії. Така роля Японії випливає з її обовязку. Ніяка держава крім Китаю не може відповідати з Японією за вдержання миру в східній Азії. Обєднання, територіяльна неподільність та лад у Китаю дуже побажані для Японії. Історія вчить, що Китай осягне це лише власними зусиллями. Тому Японія буде енергійно противставитися всім змаганням Китаю здобути піддержку чужих держав до боротьби з нею. Японія поборюватиме акцію Китаю вісувати одну державу проти іншої. Усі спільні виступи чужих держав у Китаю, навіть у ділянці господарській і фінансовій мають політичне значіння і можуть довести до ускладнень, які легко виливбу[illegible] би дискусію поділу Китаю. Таке положення спричинило би далекосяглі наслідки для Японії і на Далекому Сході. Ось тому Японія застерігається проти того роду потягнень. Зате Японія не буде ставити перепон державам, які поодиноко переговорюють з Китаєм у фінансових і господарських справах, коли такі переговори не загрожують мирові в східній Азії. Доставу літаків до Китаю будова летовищ у Китаю, висилка військових інструкторів і військових дорадників до Китаю та уділювання позичок за політичні цілі, доведе до холодних взаємин між Японією, Китаєм і іншими державами та може нарушити мир і лад у східній Азії. Тому Японія рішучо виступатиме проти того роду потягнень.

Японія остерігає францію і Злучені Держави.

ВАШИНГТОН. 24. 4. ПАТ. Японський амбасадор Саіто в інтервю з редактором „Вашінгтон Стар" висказав побажання Японії, а саме, щоби держави, які заключують умову з Китаєм, заздалегідь порозумівались у таких справах з Японією. Легковаження цих вимог державами Японія вважатиме неприятельським кроком. Саіто додав, що група французьких банкирів підготовляє позичку для Китаю. Також має вістки, що у Злучених Державах організують для Китаю позичку, призначену нібито на купівлю збіжа і бавовни. В дійсности заявив Саіто, Китай купує зброю і муніцію. Політичні кола покищо мовчать.

Wyciąg z protokulu wspólnego posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI. I. karny we Lwowie w składzie S. O. A. Szulisławski jako przewodniczący, S. O. M. Dr. J. Lockar i dr. L. Dworzak jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 96 czasopisma p. t.: „Dilo" z daty, Lwów, dnia 15 kwietnia 1934 do Sygn. VI. I. Pr. 168/34 na posiedzeniu niejawnem w dniu 14 kwietnia 1934 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 14 kwietnia 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t.; „Dilo" Nr. 95 z daty Lwów, dnia 15 kwietnia 1934, zawierającego: 1) w artykule p. t.: „Hnobleni ukraińci", a) w ustępie od słów: „Wsi syły" do słowa: „arystokracji", b) w ustępie od słowa: „Wersajskij" do słowa: „worobiw" — znamiona występku z art. 170 k. k. i 127 k. k., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułu ma na celu szerzyć nieprawdziwe wiadomości dotyczące współżycia narodowościowego w Polsce, mogące zaniepokoić bezpieczeństwo publiczne a także podniecić uczucia separatystyczne. Według §§ 487. 489. 493 p. k. oraz §§ 36 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący A. Szulisławski w. r. Protokulant Sołtysik w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Wyciąg z protokolu wspólnego posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI. I. karny we Lwowie, w składzie S. O. A. Szulisławski jako przewodniczący, S. O. Dr. J. Lockar i S. O. Dr. L. Dworzak jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 96 czasopisma pt. „Dilo" z daty Lwów, dnia 16. kwietnia 1934 do Sygn. VI. I. Pr. 165/34, na posiedzeniu niejawnem w dniu 18. kwietnia 1934 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną przez Starostwo grodzkie we Lwowie, konfiskatę czasopisma pt. „Dilo" Nr. 96 z daty Lwów, dnia 16. kwietnia 1934. zawierającego: 1). w artykule pt.: „Parodja i t. d." w całości wraz z tytułem, 2). w artykule pt.: „Iz sudowoji sali" w ustępie od słów: „Wid samoho" — do końca artykułu — znamiona występku z art. 187 i 170 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu złośliwe imputowanie biskupowi rzym.-kat. w Łucku działalności szowinistycznej i tendencyjne ujemne przedstawienie osoby nowomianowanego proboszcza gr.-kat. w Łucku, a tem samem wywołanie niechęci tamt. ludności do jego osoby, oraz podanie kłamliwych wiadomości z procesu łuckiego mogące wywołać niepokój publiczny. Według §§ 487. 489. 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący A. Szulisławski w. r. Protokulant Sołtysik w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА і С-ка
У ЛЬВОВІ, ВУЛ. КОРДЕЦЬКОГО ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО. 502-881.
поручає власні вироби найкращої якости
Пасту до взуття „Елеґант" терпентин.
Пасту до взуття „Елеґант" воскову
Пасту до підлоги „французька маса"
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри
Синку до білля
помадкову і коронову
Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смолу шевську.
1397 4—?

Перед самоуправними виборами у Львові.

Львів, 24. квітня 1934.

На день 27. травня ц. р. розписані у Львові вибори до міської ради. Будуть це перші по війні самоуправні вибори у Львові. До них готовляться вже пильно і поляки і жиди. Бачимо підготовчі кроки до виборів і серед українського населення. Відбулося вже кілька конференцій і нарад, а на 28 квітня ц. р. заповіла Народня Організація Українців м. Львова ширшу довірочну нараду в справі виборів.

Українське населення від самоуправних виборів не може ніяк відтягатися. Навпаки, на самоуправну ділянку мусить воно звернути якнайпильнішу увагу, мусить нею занятися і вести активну боротьбу за діяльну участь у громадській самоуправі. Зокрема у Львові мусить українське населення виявити свою громадську та національну зрілість, мусить одною суцільною лавою піти до виборів та забезпечити собі таким чином належну репрезентацію у львівському самоврядуванні і належний вплив на його господарку.

Львовяни не можуть ні на хвилину забувати, що на них, на їх поставу і видержаність у національній праці і зусиллях дивиться цілий край. Львів це столиця західньо-українських земель. Львів — це мізок української нації в Польщі. Львів інструує. Львів наказує. Львів поучує. Львів вимагає від усього українського населення по цей бік ризької лінії в усіх важних моментах життя народу збірних чинитьб і подвигів. І тому Львів мусить бути для нашого громадянства зразком у праці, у консолідації національних сил, у спільних зусиллях, у боротьбі, словом в усіх справах, які формують життя нації та надають йому напрям. Львів мусить стати також зразком організованої боротьби за впливи у самоврядуванні.

На 300 тисяч населення у Львові повинно бути по нашим обчисленням коло 70 тисяч українців. Це велика сила, якщо вона добре організаційно вишколена і якщо свідома своїх завдань та своєї важної ролі в житті народу. Ясно, що така сила може мати поважний вплив на хід самоуправних виборів і на їх вислідн. Бож не треба забувати, що 70 тисяч населення — це вже велике місто. Правда у Львові це наше населення розпорошене і розсіяне поміж інших мешканців нашої столиці. Але на те й є організованість на те є національне самопочуття, на те є громадське вироблення, щоби не занедбати громадських обовязків, щоби їх допильнувати, щоби їх виконати до найменших подробиць.

Львів наказував усім українським міським і сільським виборцям у краю йти до громадських самоуправних виборів із самостійними українськими листами, йти сконсолідовано, одною суцільною національною лавою. Тепер Львів мусить сам виконати те, що доручав іншим. І до того мусить це виконати якнайкраще, зразково словом, мусить виконати все так, щоби з нього брало приклад і на ньому вчилось виборчої праці та боротьби все українське населення.

Нема сумніву, що як усюди, так і у Львові буде при виборах багато труднощів та перепон.

Товари блаватні
вовни, шовки, полотна, постіль
Ф. Ожеховський
Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 53—180 Телефон 25-55.

буде й немало немилих несподіванок у самій підготовчій праці до виборів, але все те треба вже заздалегідь мати на увазі і заздалегідь приготовлятись до успішної боротьби з усіми небажаними явищами. З уваги на те вся виборча акція у Львові повинна бути сконцентрована в одному відповідальному тілі. Скажім, що це буде Центральний Український Виборчий Комітет. Йому повинні бути беззастережно підчинені всі дільницеві чи пак окружні та обводові виборчі комітети. Виборча централя мусить проявляти через цілий час передвиборчої та виборчої акції велику ініціятиву, мусить мати зорке око на все, що діється на цілому просторі виборчого терену. Від провірки списків виборців аж до самого голосування мусить бути на ногах і на послугах виборчого центру цілий штаб вироблених і обізнаних з виборчою ординацією громадян. Бо всього треба допильнувати і за всім пильно слідкувати, щоби не допустити до ніякого недогляду і ніякого занедбання з нашої сторони. Буває часто, що якенебудь маленьке занедбання з нашого боку мститься потім болючо на вислідах великої та мозольної праці не одиниць, але цілих організацій.

Львів має вибирати 72 радних. Управнених до участи у виборах має бути у Львові кругло 180 тисяч. Важко тепер бавитися в пророцтва та устійнювати заздалегідь число мандатів, яке повинні здобути українці. Воно повинно бути пропорціональне до числа українських виборців. Одначе це число важко нам тепер означити. Та колиб ми його навіть означили, то це не булоб для виборчого висліду мірodайним, бо Львів буде поділений на виборчі округи з окремими списками виборців. Кожна округа буде виставляти для себе листи кандидатів на радних. Як ці округи будуть викроєні — ми не знаємо. Тимсамим не знаємо, в яких округах буде найбільше і в яких найменше скупчення українських виборців. Округи можуть бути спрепаровані так, що українці тільки при найбільшому напруженні зможуть у них добути потрібну скількість голосів для проведення своїх самостійних лист. І саме тому вже заздалегідь треба мобілізувати свої сили, треба пильнувати справи.

При виборах у Львові треба мати на увазі ще один дуже важний момент, а саме: не виключно тільки таку чи іншу скількість вибраних радних, але передовсім максимальну участь виборців у виборах. Це необхідне для нас з національно-престіжових і національно-виховних причин. У Львові ні один український громадянин, що має право участи у виборах, не смів від них відтягнутися. У Львові всі українці йдуть одною суцільною лавою до виборів і голосують на самостійні українські виборчі листи.

З найбільшим смаком добирає кравату до кожного убрання ф-ма RECORD CRAVATES
ЛЬВІВ, АКАДЕМІЧНА 7. 17—24 Будинок Шпрехера

Нова виборча ординація

до міських рад.

II.

РОЗПИСАННЯ ВИБОРІВ.

Вибори до міської ради розписує в містах, — невиділених з повітової самоуправи — повітовий староста, а в містах, виділених з повітової самоуправи — воєвода. Старості і воєводі прислугує загальний надзір над виборчими чинностями (§ 6 уст. 1).

Примітка: У Галичині виділеними містами є тільки Львів і Краків. Мають бути виділені з повітового самоуправного звязку ще такі міста: Перемишль, Дрогобич, Станиславів, Коломия і Тернопіль.

У рішенні про розписання виборів необхідно подати: день розписання виборів, день голосування, можливий поділ на виборчі округи й обводи голосування, кількість мандатів радних і їхніх заступників, що припадають на місто, кількість мандатів у кожній виборчій окрузі, як також прізвища предсідників, їхніх заступників і вкінці двох членів та їхніх заступників головної і кожної окружної виборчої комісії. Зміст рішення про розписання виборів подає староста чи пак воєвода зверхникові міста і предсідникові головної виборчої комісії (§ 6 уст. 2). Перед розписанням виборів влада, що заряджує вибори (себто староста або воєвода) доконує поділу простору міста на виборчі округи й обводи голосування та устійнює кількість мандатів у поодиноких округах (§ 6 уст. 3).

Примітка: До Народньої Канцелярії слід подати вістки про день розписання виборів і про день голосування тому, що канцелярія веде евіденцію міських виборів у цілому краю.

ВИБОРЧІ КОМІСІЇ.

До переведення виборів покликує влада головну виборчу комісію й окружні виборчі комісії. На випадок поділу виборчих округ на обводи голосування слід також покликати до життя обводові виборчі комісії (§ 7 уст. 1).

Примітка: Місто **Львів** буде поділене на 18 до 20 виборчих округ, а кожна виборча округа на декілька обводів голосування. В такому випадку виборець зможе голосувати тільки в однім обводі голосування.

Для міста, що начислює до 5.000 мешканців і творить одну виборчу округу, покликується до життя тільки головну виборчу комісію, а на випадок поділу на обводи голосування, також обводові виборчі комісії. Всі чинности окружних виборчих комісій, передбачені отсим розпорядком, сповняє тоді головна виборча комісія (§ 7 уст. 2).

З КІЛЬКОХ ЧЛЕНІВ СКЛАДАЮТЬСЯ ВИБОРЧІ КОМІСІЇ?

Головна й окружні виборчі комісії складаються з предсідника, його заступника, чотирьох членів і стількиж їхніх заступників. Предсідника, його заступника та двох членів і їхніх заступників призначує влада, що розписує вибори, (себто староста — при невиділених з повітової самоуправи містах, а воєвода при виділених містах). Решту двох членів і їхніх заступників покликує зверхник міста (президент або бурмістр) та повідомляє про це предсідника головної виборчої комісії (§ 8 уст. 1). Обводові виборчі комісії складаються з пятьох членів і стількиж заступників (предсідника, його заступника, 4 членів і 4 їх заступників), покликаних головною виборчою комісією (§ 8 уст. 2). Предсідник, члени виборчих комісій та їх заступники мають мати право вибирати до тої міської ради, до якої розписано вибори. Предсідник і члени виборчої комісії та їхні заступники не можуть кандидувати на радних і то: предсідник та члени головної виборчої комісії на просторі цілого міста, а предсідник і члени окружних і обводових виборчих комісій на просторі відносного виборчого округа (§ 8 уст. 3).

Примітка: Треба повідомити Народню Канцелярію, чи і скільки українців увійшло до головної, окружних та обводових виборчих комісій у поодиноких містах.

РІШЕННЯ ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ.

До важних ухвал виборчих комісій конечна присутність предсідника (заступника) та найменше 2 членів (заступників). Рішення западають звичайною більшістю голосів присутніх. На випадок рівности голосів переходить внесення, за яким голосував предсідник (§ 9 уст. 1). Заступник предсідника та заступники інших членів виборчих комісій беруть участь у голосуванні на засіданні комісій тільки на випадок відсутности особи, яку заступають. Одначе заступник предсідника виборчої комісії має право брати участь у всіх засіданнях комісій (§ 9 уст. 2). Письма й оповістки виборчої комісії підписує в імени комісії предсідник (заступник — § 9 уст. 3).

СПИСКИ ВИБОРЦІВ.

У списках виборців мають бути поміщені ті особи, які мають право вибирати до міської ради. Списки виборців укладає зверхник міста (президент або бурмістр) на основі реєстру мешканців та на підставі тих даних і матеріялів, які має громада наслідком ведення реєстру мешканців. Почесних громадян громади вписують на початку списку виборців, а на випадок поділу міста на округи й обводи голосування на початку списку обводу 1 округа 1. (§ 10 уст. 1). У містах, які начислюють до 5.000 мешканців, а не поділені на виборчі округи ані на обводи голосування, виготовляють один список виборців для цілого міста. В містах, поділених на виборчі округи, але не поділених на обводи голосування, виготовляють виборчі списки окремо для кожної округи. В містах, поділених на обводи голосування, виготовляють виборчі списки для кожного обводу голосування. Окружні виборчі списки означують числом округи, обводові списки числом обводу, а в разі поділу міста на округи й обводи, обводові списки означують числами округи та обводу. Управа міста ухвалою може рішити, щоби крім окружних та обводових списків виборців, виготовлено теж загальний список виборців, який обійматиме всіх виборців цілого міста (§ 10 уст. 2). Списки виборців, крім загального, будуть виготовлені на основі вулиць та чисел домів або в поазбучній черзі прізвищ виборців. Про зладження такого чи іншого укладу списків виборців рішає міська управа відповідно до місцевих умовин. Уклад загального списку виборців має бути виготовлений в поазбучній черзі прізвищ виборців (§ 10 уст. 3).

Зверхник міста доручує списки виборців предсідникам виборчих комісій у таких речинцях: а) у містах, які начислюють до 10.000 мешканців, найпізніше 14 дня від дня розписання виборів; б) у містах, які начислюють понад 10.000 мешканців, найпізніше 24 дня від дня розписання виборів (§ 11 уст. 2).

У містах, що мають до 10.000 мешканців, найпізніше 10-го дня від дня розписання виборів, а в містах, що мають понад 10.000 мешканців, найпізніше 20-го дня від дня розписання виборів головна виборча комісія оголошує афішами:

а) поділ міста на виборчі округи й обводи голосування; б) склад головної, окружних і обводових виборчих комісій, в) льокалі та години урядування головної й окружних комісій; г) речинець і місце виложення списку виборців та (зголошування) вношування реклямацій; г) число радних, яке має бути вибране в кожній поодинокій виборчій окрузі; д) речинець зголошування лист кандидатів; е) число виборців, управнених до зголошення лист кандидатів для кожної виборчої округи.

В оголошенні слід зазначити, що по упливі означених речинців не будуть прийняті реклямацій, а до голосування будуть управнені лише особи, вписані до оконечно устійненого списку виборців (§ 12).

—o—

НАПРЯМНІ ПОЛІТИКИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНҐТОН, 24. 4. ПАТ. Державний секретар Гул подав журналістам напрямні внутрішньої і міжнародньої політики Злучених Держав. Господарська і суспільна розбудова Злучених Держав спирається на засадах здорової ліберальної політики під кермою демократичних урядів. Уряд має дві програми. Перша обчислена на короткеньку мету і зводиться до боротьби з труднощами господарської скрути та вимагає негайної акції. Друга випливає з господарського розвитку Злучених Держав і вимагає для свого здійснення довшого часу. Розбудова протягнеться довший час, осягнені здобутки теперішньої політики підтверджують її правильність. Бажанням уряду є теж піднищити рівень господарського життя на основі здорової та постійної співпраці капіталу і праці. Головним завданням уряду — боротьба з безробіттям та буджетова рівновага. В монетарній політиці уряд вистерігається неконтрольованої інфляції і змагає до стабілізації. Уряд працює теж над тим, щоб привернути нормальні торговельні взаємини зі сусідами на основі рівноправности і взаїмних користей. На основі відбудови міжнародньої торговлі, годі думати про підвищення життєвої стопи. Гул гостро заатакував господарський націоналізм, який є дуже шкідливий для міжнародньої торговлі. Злучені Держави вийдуть переможно зі скрути лише з ясною програмою внутрішньої політики, а міжнародньої, яка спиратиметься на міжнародній господарській співпраці на ліберальних торговельних засадах.

ПРИСУД НА ШПИГУНІВ.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 24. 4. ПАТ. Великий шпигунський процес у Фінляндії, що тягнувся майже два місяці, вже закінчився. Суд в Або засудив головну підсудну Марію Шуль на 8 років тюрми, підсудного Якобсона на 5 років, а решту підсудних від 2-ох до 5 років.

Найновіщі моделі Найкраща якість
Найвибагливіша робота Найбільший вибір
Найнижчі ціни у весняних жіночих плащах та костюмах у фірмі
С. МОЛДАВЕР
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 17, І. пов. Тел. 46-56

за **80** сот. обід
за **40** сот. експортове пиво
у Калуській Харчівні і Пиварні
Львів, — **Ринок 45**, ріг Гродзіцких
Іван Білий
1466

Перед співацьким фестівалем у Празі.

Прага, квітень 1934.

1934 рік це ювилейний рік двох великанів чеської музики: Бедржіха Сметани й Антоніна Дворжака. Чеський нарід достойно святкує цей ювилей. Ряд концертів з творів обох композиторів по цілій Чехословаччині, циклі їх опер в празьких і провінціональних театрах, майже щоденні авдиції на всіх радіових чехословацьких стаціях, спеціяльні публікації, менші чи більші статті по спеціяльних музичних журналах і в щоденній та періодичній пресі, нова стація грамофонових плит з творами обох композиторів і т. д. і т. д. все те вияви великої пошани чеського народу для обох композиторів і великої вдячности за те, що вони оба найбільше причинилися до того, що чеська музика заняла таке визначне місце у світовій музиці. Але кульмінаційною точкою святкування ювилею це співацький Фестіваль, що його в днях від 21. квітня до 1. травня влаштовує в Празі „Чеська Співацька Громада" (**Pévecká obec česká**). Фестіваль складається з кілька концертів. І так: 21. квітня відбудеться в Сметановій Салі Громадського Дому концерт празьких співацьких жупи, 22. квітня у великій промисловій палаті на виставовій площі „День молоді", в якому візьме участь 10.000 співаків учнів шкіл всіх категорій від народніх шкіл почавши. Дня 29. квітня буде перший, а 1. травня другий головний фестівалевий день. У цих днях відбудуться теж в промисловій палаті великі концерти всіх співацьких організацій ЧСР. В кожному з цих концертів візьме участь по 5.000 співаків. Концерт 1. травня присвячений спеціяльно творам Сметани й Дворжака. Дня 28. квітня мав ще відбутися всеславянський концерт. У ньому мали взяти участь болгари, югославяни, поляки, москалі й українці. Та цей концерт не відбудеться, бо свою участь в ньому відкликали поляки з пашпортових причин і болгари з причин фінансових. Але українці все таки участь у фестівалі візьмуть. Господарі фестівалю дали українському хорові місце в програмі концерту дня 29. квітня. Український хор під орудою віломої нашої диригентки доц. Щуровської-Росиневичевої відспіває на цьому концерті чотири пісні. Бажаємо нашому хорові такого успіху, як він його мав на попередньому співацькому фестівалі в Празі, коли то тодішний фестівалевий хор здобув собі одно з найбільш почесних місць між хорами інших славянських народів.

Як пройде цілий фестіваль і як вивяжеться зі свого нелегкого завдання український хор, ми подамо нашим читачам аж після закінчення цілого фестівалю.

М—н.

Війна в Арабії.

З Каїра повідомляють, що на основі інформацій з Мекки війська короля Геджасу, Ібн-Сауда розгромили відділи Імана Ємену. Вагабіти окружили війська Імана в Наяді і дійшли до північних границь Ємену, займаючи головний осередок тієї частини краю, місто Сада. Кілька еменських племен збунтувалося і пристало до вагабітів.

Заворушення в Еспанії.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. У Мадриті заворушення не вгавають. У найбільшій каварні вибухла бомба і знищила зовсім внутрішню обстановку. Недалеко церков і манастирів кинули багато бомб і пляшок з вибуховим матеріялом. Робітники газівні застрайкували і в місті темрява. Поліція розгнала демонстрантів стріляючи з крісів угору. Генеральний страйк робітники перервали, але мабуть не надовго.

Рада міністрів радила вчора цілий день аж до півночі над напруженою ситуацією в державі.

—о—

Як викрили тайне помешкання Троцького у Франції.

Недалеко від гол. шляху що веде з Фонтенебльо до Барбізону, стоїть у великому парку вілля Couer Monique. Перед трьома місяцями замешкали в ній якісь загадочні мешканці. Ворота до парку були як день так ніч замкнені, а ще й два неприв'язані великі пси стерегли входу до віллі. Навіть прачка й продавець харчів передавали свої речі до віллі крізь решітку. Двері до віллі ніколи й для нікого не відчинялься. Лиш деколи можна було побачити в парку людей, що говорили якоюсь чужою мовою. Була це старша жінка і добродій в окулярах і з посивілою вже борідкою. До містечка Барбізону вони ніколи не показувалися. Сюди заходили лиш, і то дуже рідко два інші мешканці віллі — молоді панки, але і вони не навязували ніяких знайомств з місцевим населенням.

У малому містечку, де всі знаються, тяжко довго задержати інкогніто, але в цьому випадку, якби не сліпий припадок, цікаве населення було би цього інкогніта не розкрило. А місцеве населення старалося за всяку ціну довідатися, хто то такий мешкає у віллі. Ніяких, навіть найменших відомостей не міг йому дати і місцевий листонош, бо мешканці віллі не діставали ніяких посилок з місцевої почти. Всю почту для них привозив мотоцикліст просто з Парижа і він був тим одиноким зпоза віллі, перед яким відчинялися ворота парку. В містечку запанувало занепокоєння й усі одноголосно почали говорити, що у віллі поселилася якась шпіонська організація. Всіх приманювала надія виявлення якоїсь нової афери.

Тайні поліційні агенти, що кружляли довкруги віллі, попадали в розпуку — їхня добре зорганізована служба не давала ніяких результатів. Але загадка розвязалася, як то часто в таких випадках буває, сама зі себе, ненадійно і, як ми вже казали, цілком припадково.

В один пізній вечір місцева жандармська стежа побачила на шляху з Барбізону якогось мотоцикліста, що їхав без світла. Стежа його задержала й казала йому вилегітимуватися, а коли він не хотів її послухати, забрала його з собою на жандармську станицю. При особистій ревізії найдено у нього багато ріжних підозрілих листів. Був це мотоцикліст, що віз до Парижа почту з віллі. Загадка розвязана!

Цеї ночі місцева жандармерія і т. зв. рухома гвардія, яку стягнули з сусіднього містечка, обступили довкруги віллю й ждали на приїзд спеціяльної комісії. Вона приїхала аж на другий день рано. Були це прокуратор республики, суддя та кількох інспекторів детективної служби. По місті рознеслася нова сензаційна вістка: у віллі скриваються вбивники судді Пренса.

Довго комісія дзвонила до віллі і довго ніхто не виходив їм відчиняти. Вже думали виважувати браму, коли зявився один із цих молодих панків з віллі і він щойно, коли вчув рішучий зазив: „в імя закона відчиніть" — впустив комісію до середини.

В одній з кімнат віллі на першому поверсі комісія найшла за столом панка в окулярах і з посивілою борідкою. Перед ним лежали два револьвери великого калібру. На запит прокуратора, хто він — була відповідь: „Я Седов". Але прокуратор вже знав, що це не Седов. „Ви Троцький" — „Так, я Троцький". Ревізія документів, але вони в порядку. Функція комісії скінчена, їй нічого тут далі робити, тож вона покидає віллю, а на прощання Троцький ще заявляє прокураторові: „Я скривався тому, що боявся помсти з боку білогвардейців. Я старий конспіратор. Тепер працюю над утворенням IV. інтернаціоналу".

Кореспондентам місцевої преси прокуратор заявив, що Троцький жив у Барбізоні з дозволу міністра внутрішніх справ. Навіть прізвища Седов вживав Троцький з дозволу того ж міністра. Седов це дійсне прізвище одного його секретаря. Другий його секретар це якийсь поляк. Це ці два молоді панки, що жили разом з Троцьким у віллі.

Вілля, в якій скривався Троцький є власністю окружного судді Лямота. Її винайняв від нього недавно інж. Моліньє для одного зі „своїх приятелів". Моліньє це колишній французький комуніст, а нині великий прихильник Троцького.

Ось так Франція дійшла до нової афери.

М-н.

Вага вакаційних осель для молоді.

ЩО ПОЧУЛИ ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ НА ПРЕС. КОНФЕРЕНЦІЇ.

Комісія оселі і мандрівок при „Т-ві охорони дітей та опіки над молоддю" у Львові скликала на понеділок 23. ц. м. до домівки Лікарського Т-ва представників української преси на конференцію, щоби познайомити їх з акцією вакаційних осель для молоді, організованих в цьому році згаданим Товариством. На конференцію явились дуже численно представники національної преси, в тому числі в комплеті представники преси діточої і для молоді.

Отворив конференцію короткою промовою **м-р Е. Ю. Пеленський**, повитавши присутних та подавши мету конференції. Після того учасники вислухали трьох коротеньких рефератів: **д-ра Кордюка**, що говорив про вагу осель для молоді з лікарського становища, **п. Паліївної**, що вказувала на значіння таборування головно під національно-суспільним оглядом та **п. Коржинського**, що подав інформаційні дані про українські вакаційні оселі для молоді. З того реферату ми довідалися, що в цьому році наші оселі зможуть дати приміщення для 700—800 учасників при 3—4-тижневому сезоні. (Поляки ще в 1929 р. мали 750 осель зі 150.000 учасників!). В цьому році наше Т-во організує 8 осель для молоді обох полів, з того 3 табори для дітей від 6—12 літ. Українське громадянство повинно собі вже раз усвідомити вагу тих осель і допомогти Т-ву в їх реалізації не тільки під матеріяльним, але й під моральним оглядом.

По короткій дискусії замкнув конференцію **м-р Е. Ю. Пеленський**, апелюючи до представників преси, аби спопуляризували цю преважну справу у своїх органах і таким чином зацікавили громадянство акцією вакаційних осель для української молоді в цьому сезоні.

ЗАГ. ЗБОРИ Т-ВА ВАКАЦІЙНИХ ОСЕЛЬ.

Явімся всі численно

В пятницю (27. ц. м.) в 5. год. вечора **на Загальних Зборах Вакаційних Осель** у домівці при вул. Руській 10, партер. Почуємо звіт з цілорічної роботи тої неголосної, а своєю діяльністю такої преважної організації — почуємо, з якими трудношами бореться вона, щоби громадці — на жаль, тільки громадці — українських дітей запевнити бодай на кілька місяців побут на селі, кращий харч, свіжий воздух, багато сонця, зелені і простору. А трудноші виринають не лише від чужих, але й від своїх, які повною байдужністю до справ виховання дітвори та її фізичного розвитку підривають у почннах усі змагання товариства до сильнішого розмаху, до поширення своєї діяльности на сотки-тисячі дітей.

Ви певно читали в часописах, як поляки дбають про свою дітвору й молодь — не тільки цю в краю, але й ту зза кордону. На літні місяці стягають її з Німеччини, Франції, Данії, щоби тут між своїми у власній державі скріпила національного духа і відсвіжена на здоровлі, напоєна пахощами рідних піль, вернулась на чужину, повна віри в силу своєї нації, яка найменшій одиниці не дасть пропадати, марнуватися фізично ні морально. А таку охоронну акцію веде не тільки сама держава, але в підмогу їй спішать ріжного роду товариства, спішить ціле польське громадянство, яке розуміє вагу молодого, здорового покоління, гладить прозорливо в майбутнє.

А ми? Недержавна нація, яка обмежена в цілому своєму розвитку на всіх ділянках на власні — виключно власні сили. Що робимо ми, щоби наші діти не гинули у страшних відсотках взарані літ на ріжні недуги з браку відповідних гігієнічних умовин, серед пивничної темряви, вогкости, недоживлювання?... А є ж у нас чейже товариства, які метою ставлять собі поміч українській дитині, українській молоді. Одним з таких є Товариство Вакаційних Осель. У пятницю (27-го) його річні Загальні Збори. Тож прийдіть на них якнайчисленніше, докажім своєю приявістю зацікавлення справою, яка під теперішню пору чи не одна з найбільш пекучих-животних: рости нам у наших дітях — чи вигибати?

Конст. Малицька.

Фузія двох найбільших банків в Австрії.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. Фузія двох найбільших австрійських банків, а саме „Вінер Банкферайну" з „Естерайхіш Кредіт Анштальт-ом" є фактом доконаним. Одночасно підвищили основний капітал нового банку до 25 міліонів шилінгів. Акції закупить Народній Банк Австрії. Провід злучених банків обійме дирекція „Естерайхіш Кредіт Анштальту".

Ширіть наш часопис!

Один із найцікавіших процесів.

(Кореспонденція з Букарешту.)

Букарешт, 21. квітня 1934.

Вже зранку 20-го квітня, біля військового суду, де відбувався процес змовників на державний переворот у Румунії, панував великий натовп. До салі суду пропускали лише нечисленні одиниці з пропусками. Для представників преси були спеціяльні місця.

В салі особливу увагу звертав на себе великий стіл, на якому лежали ручні гранати, бомби з динамітом та екразитом, револьвери, набої та інша зброя і приладдя, які мали служити для терористичних актів у Великодню ніч. Тут-же лежали ракети російського типу 1916-го року, при допомозі яких підполковник В. Прекуп мав дати знак для загального виступу змовників. Один зі старшин фахівців зясовує журналістам, яку руйнуючу силу мали ріжні вибухові матеріяли, що їх відібрано у змовників. Одної з 6-ти екразитних бомб, каже він, вистарчило би для того, щоби висадити в повітря величезний будинок розміру військової касарні.

На лаві підсудних засіло 13 осіб, а саме: підполковник Віктор Прекуп, майор Василь Нікора, капітан Флешарів, капітан Месарошу Степан, поручник Бачів Тіберій, поручник Глігор Маріян, підпоручник Дордя Ніколай, підпоручник Настасе Константин, Евген Феріяну, Юлій Орбан, Миндраців Еміль, Печчів Теодор і Стримбу Арсеній.

Звертає увагу факт, що підсудні довший час не могли знайти собі адвокатів. Головного-ж обвинуваченого, підполковника В. Прекупа, не зголився боронити ніякий адвокат. Тому, що закон вимагає, щоби в таких випадках призначити оборонців з уряду, то для оборони підполковника В. Прекупа призначено підполковника Мірча Дімітріва та капітана Грібінчія, при чому в наказі про призначення їх підкреслено, що їх відмова буде означати небажання виконувати свої службові обовязки.

Першим зізнає ініціятор змови підполковник В. Прекуп. Він заявляє, що зроблені йому закиди — дивовижні. Йому закидають орґанізацію комплльоту і державного перевороту, тимчасом він, очікуючи після закінчення процесу „Залізної Ґвардії" димісії ліберального уряду й у звязку з цим важких подій, був готовий віддати себе до розпорядження королеві і лише з цією метою зібрав біля себе групу відданих йому людей, з якими поділився своїми плянами.

Голова суду: Хто вам сказав, що його величність є в небезпеці?

В. Прекуп: Я не гадав захоплювати влади в свої руки, але коли ліберали гадали стягнути до Букарешту 150 тися душ, то я вважав, що його величність находиться у небезпеці. З моїми людьми я хотів боронити короля, не орґанізуючи ніяких змов і не займаючися ніякою політикою. Я радив моїм друзям не мати ніякої іншої зброї, крім тієї, яка потрібна для особистої самооборони.

Голова суду: Але-ж ви мали 40 гранат, які вам привіз Настасе, передані йому Маріяном Ґлігором?

В. Прекуп: Про ті ґранати нічого не знаю...

Підполк. Прекуп заперечує, начеби хотів творити уряд, заявляє, що Румунії потрібний уряд з „правдивих румунів", але „чистою фантазією" називає здогад, наче би він, Прекуп, хотів просити короля, щоби віддали йому владу... Колиж його питають, що він хотів робити з петардами, які найшли в його валізі, підп. Прекуп відповідає іронічно: „Ви гадаєте, що двома петардами можна висадити у повітря Букарешт?"

Взагалі пдполк. Прекуп не тільки не почувається до вини і не признається до вчинків, які йому закидає акт обвинувачення як орґанізаторові і душі цілої змови, але старається доказати, що вся та історія його ні трохи не торкається.

Колиж його оборонець, адвокат Банчів просить голову суду запитати обвинуваченого про ту ролю, яку він відігравав підчас творення Великої Румунії, а також і підчас реставрації монархії у 1930 році при повороті до Румунії короля Карла II., — голова суду відповідає, що він не може поставити тих питань, бо суд цікавиться не минулим, а сучасним підсудного. Зате дуже цікавим моментом являється признання підполк. Прекупа, що справді відгрожувався під адресою одної особи і погано про неї висловлювався, але „Це була жінка, а не мущина". Хто така та жінка — суд не питаеться. Майор Нікора теж впевняє, що підполк. Прекуп, не виявляючи своїх плянів, відгрожувався одній „особі в спідниці".

Підсудний капітан Флешарів зізнає, що він не знав докладно плянів підполковника В. Прекупа, але був певний, що він приймає участь у патріотичній акції, бо лише про патріотичну акцію він розмовляв як з підполковником В. Прекупом, так і з підпоручником Настасе.

Закінчуючи свої зізнання, капітан Флешарів підкреслює, що вірність династії є культом в їхній родині, що каріера його чиста і що він невинуватий.

Зі зізнань сотника жандармерії Месарошу виявляється цікава подробиця, як начальник столичної поліції казав дискретно слідкувати за підполк. Прекупом і як сотн. Месарошу не зважувався повідомляти про плян вивести полк жандармерії на вулиці, гадаючи, що про це знають вищі чинники.

Інші обвинувачені признаються лише до звязку з полк. Прекупом, який заповідав їм якусь патріотичну акцію, не вдаючись в подробиці. Вони мали беззастережне довіря до того полковника, знаючи про його близькість до особи короля і ролю в реставрації монархії. Всіж до одного обвинувачені декларують свою вірність королеві і впевняють, що їх наміром було єдино боронити короля і державу...

Суд мав переслухати яких 200 свідків, між ними найчільніших політиків, кол. премієрів, міністрів і і. Але величезна більшість тих свідків відпала: рішено, видно, не входити в подробиці політичного пляну змовників і політ. підкладу тої справи. Суд закінчився у двох днях: обвинуваченим не дали віри. Не засудили їх теж на смерть, як дехто думав, а всеж на 10 літ вязниці, з позбавленням старшинського ступня.

Дмитро Геродот.

Уживаймо лише знаменитої цикорії „ЛУНА"
і здорової підмінки до кави „Пражінь"
виробів української кооперативної фабрики „Суспільний Промисл" у Львові.
1301

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Наші найменші бавляться...

В суботу 21. ц. м. відбулася заходом захоронок при церкві св. Юра (під проводом п. Ганущакової) і при вул. Руській (п. Яворська) дуже цікава й мила весняна забава наших найменших.

Салю „Бесіди" заповнили малі, менші і найменші гості, очевидно в товаристві своїх матінок, що ввесь час з забави своїх „кохасів" бавилися куди краще, як їх діти. Усі ці гості були більшості чудово зодягнені за козаків і полтавок, а хороводи їх під орхестру виглядали скорше на рухливу китичку квіток, як на поважну забаву.

І забави йшли: за діточими забавами, в яких вони всі брали участь і в яких було помітно, що значить виховання в захоронці для дитини, чергувалися пописи маціньких декляматорів і співаків (Жмуркевич Нуся, Грабовичівна Ніна, Присяжнюк Калинця, Полупівна, Галося Н. і найкраща з усіх Ганущаківна Сяся). І з цих пописів було видно, як багато користають діти з захоронок та як високо виховують їх там і під інтелектуальним і під громадсько-національним оглядом. На закінчення усі діти — і це була найбільш зворушлива картина — віддеклямували гуртом „Боже, ми Твої діти".

Веселого, більш забавового, як на усіх забавах, настрою доповнювала фантова льотерія, з якої діти мали чимало втіхи та дешевий а дуже добрий буфет під пров. пп. Филиповичевої і Юзичевої, що осолоджував і так солодку цю весняну таки справді весняну забаву.

ак.

Подробиці жахливої катастрофи.

130 робітників живцем погребані.

БІЛГОРОД, 24. 4. ПАТ. Рятункова акція, щоб видобути робітників із засипаної копальні Заліце біля Сараєва йде далі. Устійнено, що лише 7 шахтярів урятувалося з копальні, а 130 знайшло свою смерть. Покищо витягнули трупи 109 шахтярів і приготовили 130 домовин. Важко, щоби вдалося врятувати решту робітників живими. Вибух спричинили болотні гази. Король Олександер призначив 100 тисяч динарів на допомогу родинам нещасних вуглекопів. Директор копальні, який рятував робітників, важко ранений.

Брошура василіянського достойника з 1863 року.

Перетягання з гр.-католицького на латинський обряд. — Доба „весни народів". — Відродження українців. — Митроп. Григ. Яхимович. — Додаток до брошури.

Про те, скільки тратила уніятська церква в Галичині через перетягання гр.-католиків на римо-католицький обряд, цікавий може довідатись з праці о. мітрата Тита Войнаровського „Das Schicksal des ukrainischen Volkes unter polnischen Herrschaft" (Відень 1921). На підставі даних деканальних урядів автор обчисляє за час від 1801 до 1851 р. скількість перетягнених на 210.488 душ.

Може дехто закинути Правдолюбові неоправданість докорів за т. зв. „Руський інститут", мотивуючи скасування його тимчасовим його призначенням. Та саме річ провідників народу подбати, щоби така чи інша інституція приносила якнайбільше користи народові та щоб із тимчасової корисної інституції зробити постійну. Та про якісь заходи в таких напрямках мовчить історія.

Третю добу почав Правдолюб від 1848 р., коли то піднялись усі народи австрійської монархії та „накінці й українці, пробуджені криком і галасом своїх сусідів із довго-довговікового сну", просили цісаря Фердинанда І. „нічого більше, тільки признати їм їх народність — і випросили. Зайнявши належне місце між австрійськими народами й оглянувшися на всі боки, Русь спостерегла, що всі її ниви лежали облогом, св. віра впала, духовенство спольщене, українська мова упосліджена, нарід темний; заплакавши гірко й обтерши сльози, узялася спішно за діло й доказала стільки, що українську мову заведено в нижчих і вищих школах; на університеті і заведено догматику й пасторальну по-українському; у семінарії, між вищим і нижчим духовенством заведено українську мову й письмо; заведено в українській мові проповіді й науки для народу по катедрах, містах і по селах; основано українську Матицю і сам монарх Франц Йосиф І. поклав угольний камінь під народний дім у Львові".

Автор вираховував здобутки українців у Галичині до 1863 р., що мали тоді два політичні й чотири літературні часописи, своїх письменників: поетів, граматиків, істориків і інших, свою „Бесіду", також інститут для десятьох кандидатів на вчителів для народніх шкіл завдяки інспекторові народніх шкіл Якову Кульчицькому.

Словом, „український нарід двигається й підносить те, що попередні епископи та їх прелати занедбали. Він украшує божі святині й ставить нові, для піднесення св. віри, що впала. Заводить по містах церковні братства, закладає бурси для бідної шкільної молоді, заводить народні школи по селах, а на вівтарі „народности" складає тисячі на різні нар. цілі, фундує студ. стипендії, бідним українським студентам дає запомогу, і так різними способами ратує й заохочує не лиш у Львові, але й на провінції шкільну молодь, бо на ній тільки покладає усю свою надію на краще майбутнє".

Сучасне духовенство хвалив автор за щиру працю для добра народу, за засновування шкіл, за те, що воно не щадило навіть свого марного дорібку, часто з кривдою для своїх власних дітей, щоб лиш піднести народ, за змагання очистити обряд „від помилок, які вкралися через недбалість спольщених наставників".

Свою відповідь Малиновському закінчує автор: „Так ділає та працює сьогодні український нарід під проводом не своїх панів, що спроневірились йому й покинули його, але свого гідного духовенства, яке він поважає, йому довіряє та слухає його, над поправою своєї долі на майбутнє, а то з тим більшою охотою, ревністю й пожертвуванням, що має на чолі правого мужа й батька, що, хоч обтяжений високим віком, ослаблений довголітніми працями та за свою прихильність до монаршого дому в часах намісництва й міністерства гр. Голуховського мусів часто замість подяки випивати чаші отруйливої гіркости, що, кажу, любить свій нарід і сміливо допоминається за його права, що хоробро боронить церкви Христа

якої проводить, від злосливих напастей і готов за свої вівці, йдучи за прикладом доброго пастиря, самого Господа нашого Ісуса Христа, й своє життя покласти!“

Це мова про митроп. Григорія Яхимовича. Чи дійшли ці слова признання до нього в друкованій брошурі? Дня 29. квітня 1863 р. він попрощавсь із світом.

До брошури Правдолюба доданий цікавий „Додаток і кінець“, що й сьогодні подекуди не стратить своєї актуальности. Свій додаток починає автор такими словами: „Написавши те, що ми по прочитанні книги отця Малиновського під заголовком „Annales Ecclesiae Ruthenae“ мали на серці й на думці, уважаємо за необхідну потребу згадати в додатку про шкідливий вплив ліги святоюрців на розвиток української народности“.

Автор стверджував, що Наддністрянщина завдячувала свої здобутки від 1848 р. тим людям, що „в 1848 році за прикладом своїх братів поляків завязали Головну Руську Раду у Львові“, яка мала народній характер, бо брали в ній участь і світські представники. Одначе по її розвязанні утворилася комісія для „народнього дому й другої міської церкви“. Саме ту комісію називав автор лігою святоюрців, бо вона складалась із святоюрських крилошан, що, зразу добравши собі декого із світських, а пізніше без них робили, що їм подобалося. **М. Возняк.**

Інтервенція англійського уряду в Токіо.

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що англійський уряд переслав свому амбасадорові в Токіо ноту для японського уряду. Нота обговорює взаємини Японії з Китаєм та пригадує засади договору 9-ох держав, якими Англія кермується в тій справі.

ПЕКОЛЬНА МАШИНА В ТЕАТРІ.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. У Зальцбургу в театрі відбувались збори Гаймвери. Підчас промови майора Гаймвери Ляра, який є одночасно заступником бурмістра Відня, вибухла бомба, скрита у вазонку квітів та важко поранила трьох гаймверівців. Відламки бомби поранили теж лекше диригента та членів військової орхестри і знищили частинно естраду. Всеж таки диригент приказав відограти орхестрі марш Радецького і тому переполоху між публикою не було. Бомба мала механізм годинника. Справника поліція не схопила.

ВІДГОМІН ЗЕЛЕНИХ СВЯТ ПЕРЕД СУДОМ.

ПРОЦЕС ПРОТИ ІВ. БРОНЦЯ Й ТОВ. ПЕРЕД СУДОМ ПРИС. У ЛЬВОВІ.

Дня 5. червня мин. року, у другий день Зел. Свят відбувалося на Личаківському цвинтарі традиційне богослуження з панахидою на гробах Героїв. В панахиді взяло участь кілька тисяч людей. Серед цього гурт молоді почав співати патріотичні пісні, а коли поліція почала розганяти святочну громаду, з того гурту посипалися оклики „Ганьба поліції!“ й каміння, а навіть револьверові стріли в бік поліцаїв.

Поліція почала рішучу акцію, у висліді якої розігнала з цвинтаря приявних та крім цього арештувала кільканацять осіб, підозрілих у участі акції проти поліції, у співі нелеґальних пісень та ворожих окликів проти польської держави. Деяких з них звільнено зі слідства, а пятьох поставлено перед суд присяглих, обвинувачуючи їх у злочині зі ст. 129. та 163 кк. (публична зневага держ. службовика і викликання публичного неспокою).

РОЗПРАВА ПРОТИ ПЯТЬОХ

У вівторок, 24. ц. м. відбулася в історичній залі при вул. Баторія у висліді згаданої події розправа. Проводив нею радн. Бендашевський, вотували радн. Тертіль і Млинарський.

На лаві обвинувачених засіли: 21-літній друкарський учень **Іван Бронець**, 26-літній торг. пом. **Маріян Мартин**, 25-літній студент **Дмитро Мирона**, 33-літній робітник **Дмитро Величко** і 33-літня господиня **Марія Господарченко**, усі зі Львова. Боронили їх д-р Старосольський, д-р Шухевич і д-р Гіршпрунґ.

До розправи викликано 10 свідків, з того вісім поліцаїв і поліц. командантів.

На розправі усі підсудні не призналися до вини, заявляючи, що випадково найшлися на цвинтарі і що поліція арештувала їх теж випадково уже розганяючи святочну публику. Зате поліційні свідки обтяжили підсудних і тільки щодо підс. Мирони поліцай, який арештував його не пізнав його на розправі, зрештою ці свідки зізнали під присягою, що підсудні кидалися камінню на поліцію, а підс. Ґосподарченко приходили з каменем в руці та на окликах „Ганьба“, якими закликала інших приявних до виступу проти поліції.

Після промови прокуратора д-ра Прахтель-Моравянського, що короткою промовою вимагав присуду на всіх обвинувачених, говорили чергою оборонці.

Д-р Шухевич доказував, що підс. Ів. Бронця арештували помилково в товпі замісць іншої особи, що в таких випадках дуже можливе; щодо підс. Мирони, то він на думку оборонця невинен, бо на розправі не зізнав ніхто проти нього й навіть той, що обвинувачував його, заявив сьогодні, що на цвинтарі був якийсь інший бльондин, до тогож студ. теольоґії, чим обв. Мирона ніколи не був. Обор. просив звільнити обох згаданих підсудних від вини й кари.

Д-р Старосольський виказував, що підс Мартин був на цвинтарі припадково, не йшов з метою перешкаджати поліції в урядуванні чи співати заборонені пісні і проти нього є тільки один факт — що його арештували. Підс. Величка навіть поліція не обвинувачує: його арештували під брамою цвинтаря, далеко від місця події, теж мабуть через помилку і навіть обвинувачення каже тільки про його участь у товпі, а не про кидання каміння на поліцію — а тому і він і Мартин мусять бути звільнені

Д-р Гіршпрунґ говорив мабуть вперше на тій салі й у політичній розправі. Він теж виказував, що підс. Ґосподарченко не може бути суджена за участь у злочині атаку на поліцію, бо не мала цього на меті, йшла на гріб батька і найшлася в товпі випадково. Хоч свідки зізнали, що бачили її з каменем в руці — то раз — зізнання свідків є завжди проблематичні, друге — вона ніколи не була політично активна і на цвинтар йшла тільки й виключно молитись, за що її судити не вільно.

ПРИСУД.

В год. 12.50 прис. судді винесли вердикт, яким **заперечили** вину підс. Бронця 12 голосами, підс. Мартина 10 голосами, підс. Мирони 12 голосами, підс. Величка 12 голосами і підс. Ґосподарченко 9 голосами.

На основі цього трибунал

ЗВІЛЬНИВ УСІХ ПІДСУДНИХ

від вини й кари. З них залишилися в арештах тільки підс. Мартин, що відбуває кару з іншого присуду та підс. Мирона, що перебуває у слідчому арешті (а)

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання — та всякі шовки
ЗМАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛЕСКА
вул. Галицька ч. 18.

Відновлення філії Українського Лікарського Товариства в Станиславові.

Загальні Збори філії, що були рівночасно окружним зїздом лікарів Станиславівщини, відбулися в неділю 22. ц. м. при участи біля 50 лікарів (між ними 7 зі Львова) і представників місцевих установ. По привітах від львівських центральних орґанізацій і місцевих, вибрано новий виділ у такому складі: голова д-р К. Возділь, заст. гол. д-р Доморський (Калуш), секретар д-р Яремчишин, члени виділу д-р Гробельна і д-р Хміляський. На тему загального лікарського зїзду в 1935 р. і розбудови кооперативи Лік. Самопоміч виголосив реферат д-р Т. Бурачинський. Опісля були учасники ґреміяльно на відкритті виставки нашого промислу, а потім відбувалися дальші наради. Д-р Філяс реферував на дуже актуальну тепер тему: „Праця лікаря в Суспільній Опіці“, д-р Панчишин „Про поборювання туберкульози і диспанзери“, д-р Возділка: „Про позаматочну вагітність“, а д-р Дзерович: „Про лікування в живцях“. По відчитах були дуже живі дискусії; мірою заінтересування учасників може бути обставина, що наради тревали від 11. год. до 7. вечором. При тому намічено програму діяльности на найближчу будучину й обговорено цілу низку цікавих проєктів з ділянки суспільної і практичної медицини.

Подорожуючи Польським Фіатом стрічаємо всюди раціонально зорґанізовані стації обслуги, що разом зі знаменитим возом запевнюють нам максимум успішности в подорожі.
Польський фіат

Відділи і представництва по всіх більших містах.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ.

В УКРАЇНСЬКІЙ ЗАХОРОНЦІ.

В суботу 21. ц. м. Т-во „Українська Захоронка“ у Львові уладило в салях „Української Бесіди“ спільне свячене, на якому явився Преосв. Н. Будка і дещо гостей, представників українських установ. На жаль, присутніх було за мало, тому на святі не було такого настрою, який панує звичайно на подібних імпрезах.

В часі свята співав хор „Сурма“ під проводом дир. І. Охримовича. Опісля гурток дівчат зі Знесіння у народніх строях вивів під мистецьким проводом дир. Бариляка низку прегарних гагілок, що подобались загально. Завершенням того свяченого були танці, до яких грала орхестра Яблонського.

В Т-ВІ УКРАЇНСЬКИХ ДОЗОРЦІВ „ВОЛЯ“.

Крім свяченого на Жовківському передмісті (див. „Діло“ ч. 105) уладило в неділю 22. квітня в годині 3. пополудні Т-во українських дозорців „Воля“, Ринок 10., II. пов., спільне свячене для дітей своїх членів від літ 3. до 12. Посвячення доконав о. радн. Ґорчинський, після чого залунала з уст дітвори пісня „Христос Воскрес“. Потім о. Ґорчинський виголосив промову до дітей про значіння свята Воскресення і поділився свяченим яйцем з дітьми та роздав їм на память образки. Дітвора засіла за столи, при чому голова Т-ва „Воля“ п. Козіцький Іван з виділом приймали дітей чаєм і солодощами. В тім часі дітвора співала ріжні пісні (Їхав стрілець на війноньку, Тарасе, Ой полола горлиця лободу і т. д.) По прийнятті почалась діточа забава при звуках власної мандолінової орхестри. Неодному членові капали сльози з очей, коли дивився на забаву тих найменших. Бо довго ми належали до спільних товариств з поляками, а ніхто не подбав за таке свято, як подбало своє рідне Т-во „Воля“ під проводом теперішнього голови Козіцького Івана. На закінчення свята відспівано „Ще не вмерла Україна“ і дітвора у веселости розійшлась домів.

—o—

По широкому світі.

— До Москви прилетіла ескадра пятьох турецьких літаків під проводом полк. Джеляль-Бея.

— До Кельн приїхала японська військова місія, складена з 18 старшин і оглянула портові уладження, арсенал і школу військової німецької маринарки.

— З нагоди 50-ліття першої німецької кольонії в Африці відбулися пропаґандові виклади по школах Прусії.

— Сувіч з амбасадором Ґранді конферував з мін. Саймоном та Іденом.

— До Риму приїхав премієр Мушанов і конферував з Мусолінієм. З Риму виїде до Будапешту, опісля мабуть до Білгороду на нараду з мін. Ефтичем.

— Суд покарав гривною 250 літів президента Мемеля за те, що відмовився прийти до суду в характері свідка.

— Проф. Шмідт уже здоровий. Вчора вилетів з Ном до Фербенку, але завернув наслідком сніговії.

— В селі Бабін на Словаччині згоріло 130 хат і 3 особи. 600 людей залишилося без даху над головою.

— Над французьким парляментом літав дуже низько літаком учень летунської школи і викликав острах та сензацію між публикою і поліцією. Поліція веде слідство.

Вже відкрита
Філія **ФОТО-СТИЛЬ**
вул. АКАДЕМІЧНА Ч. 14, про що повідомляє П. Т. Публику **Фото-Стиль** пл. Марійська 5. 16/34 2—3
Заведення новочасної фотографії і побільшень

Воєнна цензура.

НЮ ЙОРК, 24. 4. ПАТ. Воєнна фльота Злучених Держав виїхала на великі маневри на Тихий Океан. Всі вістки преси про рухи воєнних кораблів фльоти Злучених Держав підлягатимуть гострій цензурі. Цензурі підлягатимуть в першу чергу вістки про воєнні кораблі, які брали участь у маневрах.

—o—

НОВИНКИ

— **ДО ЦЬОГО ЧИСЛА долучуємо складанки П. К. О., якими просимо надсилати передплату на травень. — АДМІНІСТРАЦІЯ.**

— **Від Управи Черча.** На численні запити лікуванців у справі їзди до Черча, Управа живця повідомляє, що вже від 30. червня на стації Потік-Черче до кожного потягу чекають на гостей повозки. Купелі чинні від 1-го травня.

— **Серцеві недуги** можна лікувати тільки газовими купелями в Криниці. Перший сезон (дешевий) зачнеться 1. травня, а найкраще приміщення находять гості в знанім укр. пансіоні п. М. Яблонської (Krynica-zdrój, willa Tatrzańska).

— **Нова праця проф. Д. Дорошенка.** В останньому томі льондонського „The Slavonic Review" (April 1934) надруковано статтю проф. Д. Дорошенка „The Uniat Church in Galicia" (1914—1916), в якій на основі автентичних матеріялів подано огляд російської політики щодо греко-католицької церкви і тих переслідувань, яких ця церква зазнала від російської окупаційної влади. („У. Т.")

— **Українська „золота" молодь.** Елегантний ресторан „Брістоль" у Львові, відомий під іменем його власника Ценгута. Яка 10 год. вечір — ресторан повний гостей. Входить туди вчора вісьмох молодих людей, з шумом, з розмовами на весь ресторан. Займають великий стіл, — який швидко стає осередком уваги всіх гостей і всієї прислуги. Молоді люди, випивши по одній чарці, стають ще голосніші, а з кожною дальшою чаркою змагається крик. Усі знають, що це — українці, — і тому може й не дивуються, коли та молода українська братія, ледви засівши за стіл, відразу починає співати. Але дивна якась та українська пісня: „Налей, налей, таваріщ", — а згодом інші пісоньки з репертуару московських кабачків і кабаретів! Чи це були може „русскії" молодці? Нічого подібного: син одного відомого рідношкільного діяча, син одного поважного урядовця одної з центральних наших господ. установ, і сини інших українських громадян. Батьки нині за своїх синів не відповідають, — це правда, — — але румянець стиду заливав лиця українців, випадкових свідків тої сцени, — стиду за тих „золотих" власників призвища своїх скромних чесних батьків, за тих молодих людей, що вдають „сметанку" української молоді, а є її найгіршою сирваткою.

— **Купальні у Львові.** На Замарстинові при вул. Вейській та Грунвальдській будує управа міста купальню на просторі вісім моргів. Працює при роботах 250 робітників. Будуть там два басейни, один для купелі, глибокий 60—120 цм., другий для спортовців глибокий 150—200 цм. Для вжитку публики віддадуть купальню з кінцем червня. — В найближчу неділю віддадуть до вжитку публики купальню за Залізній Воді.

— **З успіхів Гаркавенка у Берліні.** Пишуть нам: Наш славний змагун, Олександер Гаркавенко, приступив до міжнародного турніру греко-римського дужання за „золотий пояс Німеччини" в неділю 15. квітня. Його перша зустріч з найтяжчим німцем, Йосифом Ферінґером, принесла йому перемогу у 16 хвилині. Другим противником українського спортовця-лицаря був найкращий змагун Радянської Росії, Владімір Цейсіх, що за пять зустрічей з сильними конкурентами мав тільки одну поразку від молодого багатообіцяючого німця, Ганса Шварца, після 2 год. 42 хвилин тяжкої боротьби. В. Цейсіх виступає під червоним прапором. Вже перша зустріч Гаркавенка з ним виповнила вщерть будинок цирку. По всіх часописах і на плякатах зазначалося „Україна проти Росії". Саме в день народження Адольфа Гітлера відбулася рішаюча зустріч у присутности багатьох представників ріжних міністерств, війська і партії. Олександер Гаркавенко гідно підтримував українську славу в символічній боротьбі. За 62 хвилини проголошено перемогу України. Присутні зробили О. Гаркавенкові овацію.

Велике свято краківських українців.

Гостина Пресв. Коциловського. — Святочна академія. — Посвячення відновленої церкви.

В суботу і неділю 14. і 15. квітня ц. р. переживала українська громада у Кракові незвичайно торжественні хвилини. Приїхав у тих днях до Кракова Преосв. Йосафат, владика перемиський, на посвячення відновленої і свіжо мальованої нашої церкви Воздвиження Чесного Хреста, чи — як її загально, хоч неслушно називають — св. Норберта. Ця церква, що походить з половини 17. ст., а традицією своєю тісно звязана з церквою Преч. Діви Марії при вул. св. Івана з к. 18. в. та церквою Чесного Хреста на словянській площі з к. 14. в., а може ще й старшою, бо після деяких навіть і польських істориків (Нарушевич) з часів Кирило-Методіївських, була відновлена і мальована в 90. роках мин. ст. на основі проєктів славного польського маляря Матейка. У тяжких воєнних часах вона доволі запустіла і тепер відновили її наші молоді студенти краківської Академії Мистецтв: Касараб, Продан, Наконечний і Зорій. Іконостас знаменито відчистив Кисілевський.

Вже далеко перед 5. год. попол. численно зібране українське громадянство Кракова привітало владику, що завитав до церкви в год. 5.30. У тріюмфальній брамі, прикрашеній папськими та українськими прапорами витав владику радник Пацкань, а діти „Рідної Школи" вручили Преосвященному китицю цвітів. По відспіванні пісні „Витай нам, наш Архієрею" місцевим церковним мішаним хором під проводом п. Білинського, привитав владику перед дверми церкви завідатель парохії о. д-р П. Хруш, а хор відспівав многолітствіє. Опісля владика відправив у церкві молебен зі суплікацією та виголосив науку, витаючи теплими словами усіх зібраних з церкві.

Того самого дня в год. 8. вечором старанням усіх місцевих українських товариств відбулася в гарно прибраній домівці „Просвіти" святочна академія в честь Достойного Гостя". При дверях домівки привитав владику п. Новосільська, одна з найстарших і найдіяльніших громадян Кракова, словом та хлібом і сіллю, після того в часі входу на салю мішаний хор відспівав многолітствіє. Святочну Академію розпочав проф. Богдан Лепкий своєю прегарною промовою, в якій вказав на значіння гармонійного співділання в життї чинника ідеального й реального, духовного та світського і зложив щиру подяку владиці, що перший з перемиського престола загостив до домівки краківських товариств. Після цього мішаний хор під проводом п. Білинського відспівав: „Витай нам, наш Архієрею". Від найменших українців зложив привіт і поклін 5-літній Зеновій Хруш, висказуючи його відважно, зі зрозумінням і діточою сердечністю. З черги діточий хор під проводом п. О. Шевчика відспівав: „Витаєм Вас, Владико наш" (слова Заремби, муз. Шевчика). Після авторецитації Ярослава Заремби мішаний хор відспівав псалом Бортнянського: „Сей день". На закінчення промовив владика, дякуючи громадянству за той щирий і сердечний привіт, а зокрема звернувся з сердечними словами до наших найменших, яким на спомин гарних хвилин цього вечора роздав образці.

В неділю 15. квітня в год. 9. рано відбулося посвячення нової церкви й архієрейська Служба Божа, з проповідю о. ігумена Чеселя і Преосвященного. Діяконували: о. д-р П. Хруш та о. д-р Масляник.

Свято це причинилося до піднесення духа вірних нашої краківської парохії і вказало рівночасно на те, що наш нарід вірний своїй церкві та її провідникам. Краківські громадяни показали цим святом свою любов, пошану і привязання до свого перемиського владики.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІЯЛИ ВОВНЯНІ ТА ІНШ. — найдешевше в текстильнім магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП" — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
22/48 ГАЛИЦЬКА 8.

Кривaві бійки в Злучених Державах.

У Клівленд у стейті Огайо дійшло до бійки між страйкуючими робітниками та товаришами, які спішили до праці. В бійці брало участь понад 6.000 робітників. Поліція не могла дати собі ради. Щойно зміцнені відділи кінної поліції привернули лад. У Шібойґен 400 страйкуючих робітників намагалися перервати кордон поліції і розігнати з фабрики своїх товаришів. Поліція вжила слізних ґранат і привернула лад. Кільканацять робітників ранених, 17 арештованих.

Оживлена діяльність народних соціялістів в Австрії.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. Народні соціялісти в Австрії відновили свою терористичну діяльність. Слідство виявило, що вони підкинули бомбу до театру в Сальцбурґу.

Віденська преса повідомляє, що минулої пятниці народні соціялісти кинули теж бомбу на віллю інж. Гольцінберґа, яка знищила віллю до тла. Влада арештувала багатьох провідників, і яких вислала до концентраційних таборів.

— **Боголюбов не москаль.** „Діло" подало раз, що противник москаля Алехіна у шаховому турнірі, Олександер Боголюбов, є також москаль. Це не відповідає дійсності. Боголюбов — син священика з Київщини і походить з козачого роду Боголюб. Родина Боголюбів є свідомою українською родиною. Славний шахіст ще в київській духовній семинарії вважав себе українцем. Підчас світової війни О. Б. був інтернований у Німеччині. Він підтримував звязок з одним українським табором і з своїми шкільними товаришами. Після відновлення Української Держави Боголюбов кілька разів публично і в пресі зазначив, що він є українець.

— **Подання на дозвіл привозу заборонених товарів.** Промислово-торговельна палата у Львові повідомляє, що подання в справі дозволу привозу заборонених товарів, для яких устійнюється 2-місячні контингенти, треба вносити до палати найпізніше до 5. травня ц. р. Ближчі інформації в бюрі палати (кімната 8).

— **Новий костел** будують у Старій Гуті на Волині на більшовицькому пограничі. Римо-кат. парох у м. Людвиполі Л. Самосенко звернувся в польській пресі із закликом складати грошеві датки на будову того костела.

— **Пожежа.** В Яворові згорів у понеділок, 23. ц. м. дім читальні „Просвіти", в якому находилася філія „Просвіти", „Союз Українок", редакція „Українського Слова" та ріжні товариства. Згоріли теж сусідні будинки. Шкоду обчисляють на 20.000 зол. Пожежу викликала злочинна рука — В Домешківцях пов. Рогатин вибухла наслідком неосторожности в загороді Мих. Барткова пожежа і знищила три господарські будинки. Вогонь перекинувся на сусідну загороду Анни Мацьків, де знищив три будинки. В часі пожежі в стодолі Барткова вибухли три гарматні стрільна, які збереглися там ще із часів світової війни.

— **Краева хроніка.** Послові Острозьскому (ББ), що вертав із зїзду леґіоністів у Варшаві, вкрали в потязі на лінії Варшава-Львів портфель з готівкою і документами. — В Коломиї виловили з Прута тіло Симона Кастнера, що находилося у воді чотири тижні. Є це мабуть самогубство. — В трушовецькому дворі біля Перемишля 22-літна Анна Кіянка пробилася на смерть на вилах, скочивши неосторожно з купи сіна. — На залізничій лінії Ряшів-Ясло згинув Влад. Кочовський, особистий секретар гр. Мицельського, кинувшись під потяг.

— **Дефравдації в Перемишлі** не сходять з денного порядку. Після електрівні (Пзяецький) магістрату (Антоневич, Баран), граничної сторожі (Гродинський, Фридлевич) і вязниці (Мокар) прийшла черга на інші уряди. На почті допустилася зловживань референтка радієвого відділу Худзікевич. Справою занялася прокураторія. Одночасно зловживання на більші розміри викрито в скарбовім уряді. Два урядовці, Енґель і Кшесімовський вели подвійну бухгальтерію, записуючи менше, ніж брали, і ріжниця пропадала в їх кишенях. Енґель удавав академика а Кшесімовський артиста. Оба вели життя ширше, ніж позволяла їм їхня платня.

ПІДПИСУЙТЕ Й ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

— **6-літна дівчинка згоріла.** В Ліпині Велпов. Турка вибухла пожежа в домі Мих. Пичила і при сильному вітрі перекинулася за сусідні будинки. В часі ратункової акції Пичилі забули, що в хаті лишилася 6-літня донечка Анна, яка й згоріла. Мати дитини, отямившися з першого жаху, кинулася у вогонь, щоби ратувати дитину, але було вже за пізно. Пичилова тяжко попеклася, так що ледви добули її з вогню. Перевезена до шпиталю бореться зі смертю. Пожежа вибухла наслідком підпалу. Показалося, що підпалив сусід Михайло Лигодський з пімсти за програний процес. Палія арештовано.

Драматична експресія — прегарна літерацька форма це „Рейтан" у Великім Театрі
Сатира — гумор — актуальна тема — ревеляція це „Карієра Ґустава Лєбреша" у Театрі Ріжнородностей

— **Поширений нагляд над шкільною молодю.** Відсутня і моральне здичіння румунської шк. молоді, що зазначується в останніх часах щораз частішими кримінальними вчинками, викликало строгі протиміри державної влади. За ними прийдуть мабуть ще гостріші. Черновецька поліція виставила всім середньошкільним учителям окремі легітимації, які дають учителям і учителькам вільний вступ на вистави та сеанси по театрах, кінах і всіх публичних льокалях. Цими заходами хоче уряд виконувати при допомозі підчинених органів дійсний нагляд над позашкільним життям молоді.

— **Убив дівчину і закопав у землю.** В Жуков. пов. Городенка пропала з дому 22-літня Параска Степюк. Доходження викрили, що її заманив до ліса О. Семянович, там її убив і закопав у землю. Душогубства доконав на еротичному підкладі. Семянович признався до вини.

— **Втікла з дому родичів.** Купець з Немирова Яків Калісман повідомив слідчий уряд у Львові про втечу своєї 17-літної доньки Хани. Ганна навязала знайомість з 17-літнім Михайлом Голіяном і за його намовою втікла до Львова, правдоподібно до його свояків в Сиґеті. Батько дівчини побоюється, що Голіян намовить її вихреститися й оженеться з нею, тому просить поліцію, щоби придержала малолітну доньку і відставила до дому родичів.

— **Розбудова залізничого вузла в Києві.** Як повідомляє більшовицька преса, з хвилиною, коли рішено, що столицею Рад. України має стати Київ, почалася розбудова київського залізничого вузла. Будують новий залізничий дворець і нові сортівні. Залізнича реміза в Києві буде перемінена в ремізу виключно пасажирську, зате головний осередок товарового руху перенесуть цілком до Дарниці по другому боці Дніпра, що стане складовою частиною великого київського вузла. Нові уладження і механізми перемінять київський залізничий вузол на протязі 2—3 літ в один з найбільших на Україні.

— **Похорон живої людини.** В Москві відбувся цікавий процес. Партійна управа московської фабрики продуктів щоденного вжитку потягнула до судової відповідальности комуніста інж. Лейтіна за недогляд, наслідком чого продукти виходили лихі. Не дожидаючи вислідів технічної експертизи, почали переслідувати інженіра, причому партійна управа з представництвом професійної організації влаштувала демонстраційний похорон Лейтіна, підчас якого спалено портрет інжиніра. Тимчасом доходження виказали його невинність. Після демонстрації Лейтін відобрав собі життя. Наслідком того аранжерів демонстрації потягнено до відповідальности і засуджено на примусові роботи від 5 місяців до 1 року.

— **Глядять за незнаним рукописом Шекспіра.** Льондонська поліція ломить собі голову над розвязкою незвичайної загадки. Свого часу повідомлено її про систематичні крадежі мурованих коминків в опущених домах, що походять з кінця 18-го століття. Коминки були перенято ділом знаного архитекта Адамса. Тому, що ніхто нині їх не купив би, годі погодитися з думкою, щоби хтось крав їх задля грошей. Насувається здогад, що крадено їх з іншою метою. В останньому часі вплинуло до поліції донесення, що коминки мали спеціяльні скритки та що в одному з них переховувався незнаний рукопис невідомого досі твору Шекспіра. Поліція, яка спершу легковажила справу, занялася тепер гляданням за винуватцями крадіжей. Крім того ведеться строгий нагляд над всіми антикварями, головно в жидівській дільниці Льондону.

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: „КАРІЄРА ҐУСТАВА ЛЄБРЕША" комедія на 7 яв Л. Вернея.

З вуличного продавця ґазет на банкового урядника, а з нього на директора великого банку. Жінками і хитрощами, може й талантом, бо з пєси не довідуємося нічого, чи вмів цей гольтіпака робити справжні фінансові операції. Знаємо давно, що Париж має патент на жіночі впливи; мабуть тому, що жінки досі не зрівняні у правах з мужчинами. Що значить жіноча протекція, знаємо і в нас, де не можна, як у Варшаві або Нью Йорку, починати карієри від вуличного продавця ґазет.

Ця досить сучасна історія написана під впливом велетенської афери Ставіського, блідне супроти того всього, що читаємо із справоздань гігантського паризького процесу. Якби бодай можна часто сміятись сміхом тих, що не впали жертвою великого ошуканця. Одна із найслабших пєс Вернея, хоч перші її сцени обіцюють багато. Артисти теж не зовсім дібрані. Партнерка Ґромовицького вводить у подив глядача... як при таких даних може чарувати Непошораджий ... Махальський.

к. р.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Воробець у жмені.

Я не фінансіст ані калькулятор, але деякі речі направду добре розумію.

Наприклад:

Винен мені хтось пятьдесять золотих. Не віддає рік, не віддає два, врешті на третій рушила його совість.

— Чоловіче, — каже до мене — я не маю звідки віддати тобі.

— Знаю і бачу.

— Отже: погодімся. Можу тобі нині дати двацять золотих, але під одною умовиною: Ти не маєш до мене більше претенсій.

Я, очевидно, годжуся, бо ліпше воробець у жмені, як журавель у Єгипті...

Колиб так поступав податковий уряд, то доходи з податків напевно булиб далеко більші, хоч прелімінар виглядав би далеко скромніше.

А так — прелімінар імпозантний, але... лишається прелімінарем, хоч і імпозантним.

Каже мені один лікар, чи адвокат, не пригадую собі — врештою це неважне. Важне те, що каже:

— Я три роки платив солідно і точно податки. По трьох роках підвищили мені їх на 50 відсотків. Я платив, але вже несолідно й неточно, майже все під впливом арґументів екзекутора. Пізніше підвищили мені податок ще на 50 прц. Я вніс рекурс. Ще не дістав відповіди, як прийшов ще новіший вимір податку, тимразом на 100 прц. вищий. Тоді я сказав і їм і собі: Не буду платити. Не буду, бо не можу, а заплачу часть — однаково зафантують. І вже пять років не плачу...

— А хатня обстанова?

— Все це моєї жінки, до того сепарованої.

— А одіння?

— Маю дуже мало. Часом заберуть старе убрання, але воно і десятої части не варте того що я платив, коли платив. Останнього разу взяли мені штани з пофарбованого сукна на стіл і дві камізольки без ґудзиків...

А другий хтось каже:

— Я заявив, що можу платити сто золотих. Визначили мені тисячу — я нічого, спустили на шістьсот — я нічого, спустили на двістапятьдесять — я нічого, прийшли фантувати — нема що, тоді погодилися на пятьдесять і я точно вплачую...

Але це ділося не у Варшаві, навіть не у Львові, а в малім містечку нашої невеличкої країни. Зробив цю штуку сірий урядовець, який не має виглядів на велику карієру, зате дуже багато практичного змислу.

Я зробив би його начальником від податків. Його податковий прелімінар мав би бодай воробця у жмені.

Зовсім як нижчепідписаний, коли бере двацять золотих замісць пятьдесять.

Галактіон Чіпка.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Нова міська управа. Перед недавним часом обняла урядування нова міська управа, до якої входить президент міста емер. полковник 51 полку піхоти з Бережан Відацький, віцепрезидент колишній майор Павловський — оба очевидно нефахівці — та чотирьох лавників: два поляки і два жиди. Міська рада складається з 32 радних (в цьому три українці) і 6 членів управи, отже разом з 38 членів. Досі на 48 радних українців було 10 і стало від часів міської самоуправи один асесор, а бували часи, що кілька каденцій з черги бурмістром міста був українець, покійний адвокат д-р Володимир Лучаківський. Сьогодні вперше місцева українська людність, що виносить близько 30 відсотків з числом душ біля 10.000 не буде мати ніякого заступництва у міській управі, на що звернено увагу навіть на сторінках польської опозиційної преси.

Позов до Найв. Адм. Трибуналу. Воєвідський уряд відкинув український протест проти уневажнення української листи у III. виборчій окрузі (околиці Нового Города) при виборах до міської ради дня 10. гру-

Дешевий тиждень по 75 сотиків, маркізети, мушліни, крепони, епонжи і т. д. БАЗАР БЛАВАТНИЙ
А. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Боїмів 11. 21-365

дня 1933 з чоловим кандидатом проф. Іл. Бриковичем, квестіонуючи важність 32 підписів на 90. Тому що до важности зголошення листи кандидатів у цій виборчій окрузі треба було 49 підписів, а зі заквестіонованих підписів 32 більшість мусить бути узнана яко важні і що у цій окрузі один мандат українці у кожному випадку можуть здобути, рішено внести позов до Найв. Адмін. Трибуналу. Такий обширно мотивований позов виготовив з доручення Укр. Виборчого Комітету посол д-р Степан Баран і його вже внесено. Справа отже згаданих виборів буде предметом розправи і вироку Найв. Трибуналу, що евентуально ухилить рішення Найв. Адм. Трибуналу і доручить розписати нові вибори у згаданій виборчій окрузі.

З магістратського балаґану. За лиху господарку в магістраті мається потягнути до відповідальности декого з великих риб в магістраті, а навіть з давнішої управи міста і з управи Міської Комунальної Каси Ощадности. Загально відомий магістратський балаґан був предметом завзятої дискусії на одному з останніх засідань нової міської ради, на якому радний д-р Вендриховський атакував дуже завзято і безпощадно дану міську управу та міських урядовців, погрожуючи навіть, що тут порядок зробить прокуратура і кримінальний суд. „По магістратськи" господаровано не тільки в самому магістраті, але і у Міській Комунальній Касі Ощадности і наслідком цього в найближчому часі має уступити дехто з начальних урядовців магістрату, між ними начальний директор магістрату Тартаковер та ціла управа (дирекція) М. К. Каси Ощадности з довголітнім директором Кіттнером на чолі. Одинокий український член цієї дирекції о. крилош. Вол. Громницький уступив добровільно вже давніше і тепер чистка обійме виключно жидів і поляків. Попередній президент міста д-р Ленкевич зійшов цілковито з тутешнього овиду і то зовсім безслідно.

Карно-судове слідство проти лікарів. Проти трьох тернопільських лікарів — між ін. і проти одного міського головного лікаря — ведеться карно-судове слідство в напрямі злочину обману зглядно надужиття урядової власти. Ці лікарі виставили недавно лікарське свідоцтво одній 40-літній жінці, що від пяти літ на рака нечника хорувала і на 4 тижні перед смертю обезпечилася на поважну квоту, а згадані лікарі узнали її за зовсім здорову. Як причину смерти подали запалення легенів, а не недугу рака. Товариство обезпечень заквестіонувало ті всі лікарські свідоцтва і ціла справа знайшлася у слідчого судді, бо обман тут очевидний, а помагав у ньому дехто з лікарів, що стоїть під опікою магістрату. Слідство досі ще не покінчене.

ЧОРТКІВ.

Маґістрат Чорткова при праці. Ще перед кількома роками був Чортків місцем засланя для всіх урядовців і правдивим чистилищем для його мешканців. Страшні болота на вулицях міста, головно на Вигнанці Долішній, та стовпи порохів, що сягали під хмари, не позволяли нікому вийти з хати, ані відчинити вікна. Отже не диво, що кожний мріяв про те, щоби якнайскорше видертися з Чорткова. Та зовсім інакше виглядає місто тепер. Завдяки праці теперішньої управи магістрату місто прибирає приличний вигляд. Щезло з вулиць болото, на вулиці Колейовій, яка була найгіршою, тепер ні сліду болота чи порохів. Місто щодня замітають і кроплять. На площах, які давніше були смітниками, тепер заложені городці і позасаджувані дерева. Словом: хочеться вийти на місто. Якщо праця магістрату, в першу чергу теперішнього бурмістра, нотаря Міхаловського, піде в тім напрямі дальше, то Чортків завдяки ще й свому гарному положенню готов перемінитись у цвітуче місто.

Професор україніст — не розуміє по українськи. Як вище згадано, в середмісті Чорткова, напроти На родного Дому, заложило місто невеличкий, гарний городець, засаджений цвітами. Городець довкола обмурований невисоким, бетоновим муром із залізними барієрами, є правдивою окрасою міста. Та проф. української мови в мужеській семинарії в Чорткові п. Василеві Ковалеві забаглось одного дня перейти впоперек згаданих цвітників, хоч сторож звертав йому увагу, що перехід через городець заборонений. Замітити треба, що сторож, знаючи проф. Коваля, знаючи, що він українець, говорив до нього по українськи. Та українське слово не промовило до переконання п. професора, він не послухав і нищучи цвітник, перейшов на другу сторону. Магістрат покарав за це п. Коваля грошою 60 зол. Проти такого виміру кари вніс п. профе-

ҐАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ По цінах дуже низьких. Поручає Ф-ма ЗИҐМУНТ ЗАЛЄСКИЙ вул. Боїмів ч. 4.

сор спротив до старосства і як личить такому педагогові-батькові, що свої діти посилає на латинську релігію, бо не хоче, щоби ходили на релігію нашого катехита, — по польськи. На своє оправдання подає, що він тому не послухав заввагн сторожа, бо сторож — „якісь мейскі паходек мувіл до него якімсь мейсцовим жаргонем, якего он не розумі, бо узнае тилько єден єнзик паньствови". Сподіємося, що здорово думаюче українське громадянство витягне з того факту відповідні висновки

——o——

СПОРТ.

З ЛЬВІВСЬКОГО СУБРЕФЕРАТУ КОП. МЯЧА.

Комунікат ч. 3.

В дні 26. ц. м. почнеться в домівці У. С. С., Домініканська 11, I., курс суддів копаного мяча. Зголошуватися можна перед початком курсу до год. 8. веч. До іспиту будуть допущені учасники, що покінчили 21 літ.

Всі клюби, які мають секції копан. мяча, подадуть свої точні адреси до 30. ц. м.

В неділю 29. ц. м. відбудуться на площі Сокола-Батька весняні, підготовчі змагання для копунів. Початок: год. 9. ранку. В програму змагань входить: мет булавкою, вилаз по 7-метровій линві без помочі ніг, дружинове перетягання линви і дружиновий біг навпростець. Участь у тих змаганнях мусять взяти всі дружини (11 змагунів), які зголосилися до змагань за мистецтво. **Львівський Субреферат копаного мяча.**

СПОРТОВИЙ РУХ У СТАНИСЛАВОВІ.

СТАНИСЛАВІВ. **Пролом — Ревера II. 6:1 (2:0).** Тов. змагання. Ворота стріляли: Базюк 2, Прідун II. 2, Коровайчук I 1, Андрішин II 1 з карного. Ревера II. представляється зовсім добре. Пролом цим разом заграв добре, в дружині не було виразно слабого пункту. Найліпші оба оборонці. В нападі дуже добре грав молоденький Базюк. Пролом виступив без Деминчука, Керницкевича II. і Якібчука, які ще „чули в костях" мяч з Гіркою.

Пролом II. — Станиславовія II. 2:12 (0:3). Перші змагання в цьому сезоні програв Пролом II. високо. Станиславовія значно перевищала фізично Пролом II., що не виявив ні зіграння ні тренінгу.

Станиславовія — Гакоаг 7:0 (3:0). Високодиферна виграна дуже доброї Станиславовії.

Ревера — Раз Два Три 3:1 (2:0). Ревера грала в другій половині в 9. РДТ заповідається на грізного противника Пролому в Б-клясі.

ЗМАГАННЯ У. С. С. У СТАНИСЛАВОВІ.

Біг навпростець за мист. станисл. округи виграли два Сойки, перервавши рівночасно тасьму. На третьому місці прийшов несподівано Мікльош. Траса мала около 4500 м., час 15,36. Стартувало 12 змагунів.

Сокіл III. — Вихор Ямниця 1:0. По завзятій боротьбі виграв заслужено Сокіл III.

Україна Пасічна — Каменярі Вовчинець 6:1.

Б. Л.

З ДІЯЛЬНОСТИ У. С. К. „БЕРКУТ" У ПЕРЕМИШЛІ.

Клюб закінчив свою зимову працю руханковим вечором, який відбувся в дні 15. квітня ц. р. в салі Народнього Дому і пройшов з великим успіхом. У програму входили: вільноручні вправи — вежі і вправи на скрині малих хлопців, вправи на дручку й доручах, смолоскипи та живі образи й ритмічні вправи жінок. Попис приготовляли т. І. Медвіть і М. Гусарівна. В зимовому сезоні найдіяльніші були секції лещатарська і руханкова.

В половині квітня клюб розпочав свою працю на стадіоні. Свою працю розпочали вже секції коп. мяча, легко-атлетична і водна. Секція легко-атлетична зорганізувала окружний біг навпростець та приготовляється до змагання в „Дні Українського Спортовця", що відбудеться у травні.

Секція коп. мяча скріпилась кількома новими змагунами і треба сподіватися, що Беркут надальше задержить передове місце в Перемиській Волости. Дня 29. квітня зачинається перша рунда футболевого мистецтва перемиської волости У. С. С. У змаганнях за мистецтво буде брати 7 клюбів: Беркут, Сокіл і Спартак з Перемишля, Кармелюк — Коровники, Сокіл — Букове... УСК — Добромиль і Запорожець — Нижанковичі.

Окружний біг навпростець у Перемишлі.

З доручення Організац. Комітету перемиської округи зорганізував Беркут дня 22. квітня ц. р. окружний біг навпростець на 3.500 м. за мальовничу нагороду ... Несторовичів. Участь у бігу взяло 18 змагунів з ... клюбів: Беркута, Сокола, Лугу і Спартака з Перемишля, Кармелюка — Коровники, Довбуша — Негрибка, Сокола... Секції — Пикуличі й УСК-у — Добромиль. Першенство здобув удруге Медвіть (Беркут) у часі 11:18, 2) Солган (Кармелюк) 11:46, 3) Дашко (Кармелюк), 4) ...Сабан (Довбуш), 5) Ярославський (Беркут), 6) ... (Луг), 7) Зелез (Беркут), 8) Івашко (Беркут), 9) ... (Добромиль), 10) Мадараш (Спартак).

ТЕРНОПІЛЬ. ПОДІЛЛЯ — КРЕСИ 1:0.

Гра дуже жива, по стороні Поділля слаба комбінація. Суддював п. Бужицький слабо й невміло. Української публики небагато.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ. Адміра — В. А. Ц. 5:2; Вієнна — ... 2:1; Австрія — Вакер 4:1; Спортклюб — Ліберти ...; Ф. А. Ц. — Донав 2:1; Він — Гакоаг 2:2. Табеля представляється так: 1) Адміра 28 пунктів, 2) Рапід ..., Австрія 23, 4) Вієнна 21, 5) Ф. А. Ц. 18, 6) Спортклюб 16, 7) Гакоаг 16, 8) В. А. Ц. 16, 9) Ф. Ц. Він 15, 10) Лібертас 15, 11) Вакер 14, 12) Донав 13 пунктів.

ПРАГА. Славія — Кладно 6:4; Спарта — Вікторія (Пльзно) 5:3; Теплітцер — Чехіє Карлін 4:0; Нусле — Жіденіце 2:2; Вікторія Жіжков — Богеміянс 2:2.

БУДАПЕШТ. Ф. Т. Ц. — Уйпешті 2:2; Будаї — ... Округа 2:1; Немзеті — Сомогі 1:1; Аттіла — Бочкаї 3:0; Гунгарія — Шегед А. Ц. 3:1.

ГЛЕСГО. У фіналі за чашу Шотляндії Глесго Рейнджерс переміг Ст. Міррен 5:0 (2:0). На змаганнях було поверх 100.000 видців.

——o——

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 25. IV. год. 7·30 веч. „Рейтан".
Четвер, 26. IV. год. 5 попол. „Рейтан". Вистава закуплена.

Театр Ріжнородностей.

Середа, 25. IV. год. 7·30 веч. „Карієра Ґустава Лебреша".
Четвер, 26. IV. год. 7·30 веч. „Карієра Ґустава Лебреша".

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе" (Секс Сакаль).
АТЛЯНТИК: „Ескімо".
ВАНДА: „Велика клітка".
КАСІНО: „Королева Христина" (Ґрета Ґарбо).
КОЛІСЕЙ: „Дама з нічного клюбу", ревія „Весна їде".
КОПЕРНИК: „Шість жінок Генриха VIII".
МАРУСЕНЬКА: „Демон золота", „Підводне судно 170", ревія „Марусенька в кольорах".
МІРАЖ: „Син джунглів".
МУЗА: Дон Кіхот (Шаляпін).
ПАЛЯС: „Пожежа над Волгою". (Інкишенев, Наталія Кованко).
ПАН: „Син Індії" (Рамон Новаро), ревія „Прийди до нас на пестощі".
ПАСАЖ: Кен Мейнард і Білді Солівен
СВІТ: „Світ без мужчин".
СТИЛЕВЕ: „Паприка" та ревія „Як на Гаваях".
ХИМЕРА: „Ніч кохання" Джове Мотіка.
УТІХА: „Пильнуй свого чоловіка" та ревія „На деревляній салі".

Закордонне радіо.

Середа, 25. квітня 1934.

Віденв (506,8) 15·40 Муз. авдиція для молоді, нар. пісні, 17·20 Камер. концерт, 21·30 Органовий ресіталь, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Прага** (470,2) 19·20 Спів, 20·05 Симф. концерт, **Штрасбург** (349,2) 20·30 Нар. пісні півд. Франції, **Гільверзум** (301) 22·55 „Верміст де фров Йоганна" оп. Вріза, **Атльона** (531) 21·05 Спів, **Білгород** (437,3) 13·10 Популярні мельодії, 16·30 Оп. арії (співає Босанько), **Берлін** (356,7) 18·05 Летунка над Океаном (Авд. Оди Шефер), 18·30 Концерт Гелерових творів, **Гайльсберг** (291) 16·00 Концерт, 19·30 Студентські пісоньки, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·20 Танкова музика, 20·10 „Ґрі-Ґрі" оп. Лінке, **Ляйпціг** (382,2) 20·15 „Дон Паскале" ком. опера Доніцетія, **Мільакер** (522,6) 20·30 „Дас Шпіцентух дер Кенігін" оп. Й Штравса, **Москва** (Комінтерн 1714) 20·00 Авд. Багріцького „Тарас Шевченко", (Сталін 360,6) 17·25 „Князь Ігор" оп. Бородіна, **Беромінстер** (539,6) 19·50 „Сила долі"" оп. Вердія, **Будапешт** (550,5) 13·30 Циг. музика, 18·45 Спів, 19·45 Концерт, **Міляно** (368,8) 17·10 Вок. авдиція, **Рим** (420,8) 14·00 Концерт орхестри, 21·00 Опера.

Четвер, 26. квітня 1934.

Віденв (506,8) 12·00, 13·10, 20·00 Муз. вок. концерт, 15·40 Програма для дітей, **Братислава** (298,8) 16·00 Концерт, 19·20 Скрипка, **Прага** (470,2) 11·05 Концерт сальонової орхестри, 20·20 Концерт із участю спів. Ади Сарі, **Копенгаґен** (255,1) 20·10 „Маскарада" оп. Нільсена, **Париж** (1736) 12·50 Концерт, 20·50 Вок. вечір, **Білгород** (437,3) 20·00 Сучасна югосл. музика, **Берлін** (356,7) 19·00 Концерт солістів (музика, спів). **Кенігсвустергавзен** (1571) 11·30 „Поетове кохання" Шуманові пісні (Шікінг баритон), 17·45 Пісні Гуґона Вольфа (Мартен, тенор), **Ляйпціг** (382,2) 15·19 Молоді солісти, 20·15 „Альпейська симфонія" Р. Штравса (під дир. композитора). **Мільакер** (522,6) 11·10 Шуманові й Реґерові пісні (Зідер, альт), 23·00 Концерт композ. Гассе, **Ленінград** (1224) 17·30 Вок. концерт (рос., білорус. та українські пісні). **Букарешт** (212,6) 19·30 „Пімста дидика" оп. Й. Штравса, **Будапешт** (550,5) 17·30 Скрипка. 20·30 Симф. концерт, **Міляно** (368,6) 13·10. 13·45 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 20·45 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Середа, 25. квітня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 11·40 Огляд преси, 11·57 Сигнал часу, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, Метеорольоґ. вістки, 12·55 Полудневий денник, 15·05 Збіжева біржа, репертуар театрів, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Концерт солістів (музика, спів), 15·50 Для дітей: „Три міліони щурів", Пісеньки для наймолодших, Загадки, 16·20 Листи та програми, 16·35 Музика для наймолодших (із гр. плит), 17·30 Відчит про Кохановського, 17·50 „Святохресні гори, як туристичний терен", 18·10 Твори Петра Чайковського на симф. орхестру, 18·55 Законодатні новини, 19·05 Всячина, 19·25 Літер. фейл. „Письменники морської школи", 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·47 Веч. денник, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Концерт легкої музики, пісоньки, 21·00 Терниста дорога до праці, 21·15 Фортепян, 22·00 Відчит в есперанто „Лябораторія боротьби із заразними недугами", 22·20 Конкурс тенорів (гр. плити з поясненнями), 22·30 Танкова музика з Льондону, 23·00 Метеорольоґ. вістки, 23·20 Ґр. плити.

Четвер, 26. квітня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05 Популярна музика з гр. плит, 12·35 Концерт (музика, спів), 15·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Легка музика, 16·35 Фортепянові прелюдії Дебіссі, (з гр. плит), 16·45 Авд. „Бранденбурські концерти" Бах (з гр. плит), 17·10 Польські політ. письменники XVI. стол., 17·30 Будова дешевих мешкань, 17·50 Авдиція „Людина з екрану", 19·02 Фейлетон „Франк Ведекінд", 19·15 Всячина, 19·25 Актуальний відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Ґр. плита, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Концерт орхестри, спів, 21·00 Техн. почт. скринька, 21·15, 22·00, 23·05 Легка й танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·21 зол.

Золото: Доляри 8·99—9·02, Франки фр. 35·30—35·70 Дукати 83·30—83·80, Корони 37·30—37·80. Рублі 46·00—46·50.

Срібло: Корони 0·30, Фльорени 0·75, Рублі 1·25.

На сьогоднішній варшавській біржі нотовано такі курси: Льондон 27·05—27·03 і пів, Париж 34·96 і пів, Берлін 207·00, Ціріх 171·55, Амстердам 358·65, Прага 22·00, Міляно 45·10, Відень 97·00—99·00, Букарешт 39·00—42·00, Нюйорк кабель 5.25 і одна четверта, Нюйорк чеки 5·24 і три четверті.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас	Підволочиська парітас від	до	Львів від	до
Пшениця двір.	17·75	18·00	19·75	20·00
Пшениця збірна	16·00	16·25	15·50	17·75
Ячмінь двірський	11·00	11·25		
Ячмінь на мливо	9·75	10·25		
Ячмінь пастівний	9·25	9·50		
Кукурудза кр.	17·00	19·00		
Вика чорна	9·25	9·75		
Вика сіра	7·75	8·25		
Гречка на мливо	16·50	17·50		
Крупи гречані	34·00	36·50		
Конюш. чер. н.	110·00	120·00		
Кон. ч. вільна від кан.	160·00	170·00		
Кон. ч. нас. віль. від кан. 97%	220·00	230·00		
Мак синій	40·00	45·00		
Мак сивий	33·00	38·00		
Мука пш. люкс. до 40%	31·50	32·00	35·00	36·00
Мука пш. 45%			33·50	34·50
Мука пш. 50%	28·50	29·50	32·50	33·50
Мука пш. 55%	28·00	29·00	32·00	32·50
Мука пш. 60%	27·50	28·00	31·00	32·00
Мука пш. 65%			30·00	30·50
Мука пш. раз. до 96%			23·50	24·00
М. пш. по пер. 40% д. 10%	25·50	26·50	28·50	29·00
М. пш. по пер. 50% д. 10%	22·50	23·50	24·50	25·50
М. пш. по пер. 55% д. 5%			23·00	24·00
М. пш. по пер. 60% до 5%	18·50	19·50	20·50	21·50
М. пш. по пер. 60% д. 70%	14·00	15·00	16·00	16·50
М. пш. пастівна понад 70%			12·00	12·50
Висівки пшенич.	7·50	7·75	9·50	10·00
Висівки пш. грубі	7·90	8·00		

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам за 24. IV. масло 2·70, молоко —·15, сметана —·80, яйця 2·20—2·30.

Тенденція на масло, молоко і сметану удержана на яйця слаба.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ШВАЙЦАРСЬКІ ГОДИННИКИ дешево Домбровський і Розвадовський Львів — Академічна 2. 7395 1-2

ЧОБОТИ англійські, французькі, туристичну обуву, поручає, виконує та направляє солідно католицька фірма „**Ка**", Хорунщини 11 а. 1076 ...

ЛІГНІ шкільні відзнаки, гафтовані ... пи, найновіші **плісе**, монограми, ... порці, декатиза. — **Заведення** Гафта Академічна 22. І. п. ...

КОСІВ. Винайму на літнисько, умебльовані 3 кімнати кухня, веранда, всякі потребування до життя на місці. Адреса М. Чорній, емерит п. Косів. 1466 1-...

ОГОЛОШЕННЯ

Звичайний Загальний Збір Т-ва Народна Лічниця.

відбудеться у суботу дня 12. мая ц. р. год. 5½ вечером у власній домівці т-ва (П. Скарги ч. 4.), з ось таким денним порядком:

1) Отворення Збору.
2) Відчитання протоколу з останнього Заг. Збору.
3) Звіт Ради.
4) Звіт Дирекції.
5) Звіт контрольної комісії.
6) Вибір нової Ради і контрольної комісії.
7) Справа будови шпиталя ім. Митрополита Андрея.
8) Внески й інтерпеляції.

Якби в означеному часі не зійшлась приписана скількість членів, відбудеться Загальний Збір годину пізніше при всякій небудь скількости учасників.

За Раду Т-ва Н. Лічниця:
В. Децикевич. голова. **Др. Т. Бурачинський** директор.

ДЕШЕВО! Сітки на огорожу від 55 сот. за метр **Й. КОНРАД,** ЛЬВІВ, Гетманська 22. Тел. 45-83.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.